

Zitting 2002-2003

23 oktober 2002

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen

- van mevrouw Mieke Van Hecke (Uitspraken van federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel)
met antwoord van minister Mieke Vogels 3
- van mevrouw Marijke Dillen en mevrouw Veerle Declercq (Problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol)
met antwoord van minister Mieke Vogels 3
- van de heer Marino Keulen (Akkoord over de verdeling van de radiofrequenties)
met antwoord van minister Dirk Van Mechelen 5
- van de heren Chris Vandenbroeke en Dany Vandenbossche (Behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen 5
- van de heer Eddy Schuermans (Aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt)
met antwoord van minister Jaak Gabriels 5

Interpellaties

- Gevolgen van de dotatievermindering voor gemeenschappen en gewesten
(Sprekers : de heer Chris Vandebroeke, Filip Dewinter, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, André Denys en Herman De Reuse en minister Dirk Van Mechelen) **6**
- Met redenen omklede moties **14**

Verzoekschrift

- Samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde
 - Verslag
(Sprekers : mevrouw Sonja Becq, verslaggever en mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever) **14**

Hulde

- (Sprekers : de heren Francis Vermeiren en Jacques Laverge) **14**

Aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat

- Bespreking en stemming
(Spreker : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris) **16**

Voor herziening vatbare bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat

- Bespreking en stemming
(Spreker : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris) **16**

Regeling van de werkzaamheden

16

Berichten van verhindering

17

VERGADERING VAN WOENSDAG 23 OKTOBER 2002

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

- *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 15 oktober 2002 deelt de voorzitter van het Parlement de la Communauté française mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 16 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mee dat die raad ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 17 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 18 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communautaire française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

ACTUELE VRAGEN

Uitspraken betreffende federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Hecke tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de deontologische verantwoording voor de uitspraken van de minister betreffende federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Zaterdagavond kondigde minister Vogels in het televisieprogramma TerZake aan dat de groenen zich zouden voorbereiden op een spelletje 'pesten van minister Michel'. Deze uitspraak bracht bij mij twee bedenkingen naar boven. Ten eerste heeft het beroep van politicus de laatste jaren veel aan respect ingeboet. Dit respect moeten wij als politici opnieuw proberen te verdienen door geen handelingen te stellen die ingaan tegen de waardigheid van het beroep. Uitspraken als die van minister Vogels zaterdag moeten daarom koste wat het kost worden vermeden. Zij staat door haar positie model voor de vrouw in de politiek, maar bezorgt die politiek op deze manier alleen maar schade.

Ten tweede genoot minister Vogels duidelijk van het idee om de federaal minister van Buitenlandse Zaken eens goed te gaan pesten. Maar pesten is helemaal niet leuk, het tekent de kinderjaren van heel wat mensen. Bij de volwassenen moest er eerst zelfs een dodelijk slachtoffer vallen vooraleer men de ernst van de situatie inzag. Ouders proberen hun kinderen diets te maken dat pesten niet iets leuks is waar men trots op kan zijn. Door haar uitspraak heeft de minister heel wat mensen die het slachtoffer zijn van pesterijen op het werk of op school, diep gekwetst.

Vindt de minister haar lapsus nog steeds deontologisch en menselijk verantwoord ?

Minister Mieke Vogels : In het heetst van de strijd gebruikt men soms woorden die, als ze uit hun context worden gehaald, verkeerd kunnen overkomen. Ik heb het woord 'pesten' na dat interview niet meer in de mond genomen. 'Pesten' is inderdaad niet het juiste woord en ik besef dat mijn uitspraak bij sommige mensen hard is aangekomen.

Ik wijs erop dat ik mijn broer al eens pestkop durf te noemen, wat nog niet wil zeggen dat ik hem ook echt verwens. Ik wil me wel verontschuldigen tegenover al degenen die ik met mijn uitspraak heb gekwetst. Ik zou

ook willen vragen om deze kwestie niet op te blazen, want als men hierop blijft terugkomen, zou het wel eens op pesten kunnen beginnen lijken.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik betreur dat we zo lang moesten wachten op de verontschuldiging van de minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen en mevrouw Declercq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol.

Mevrouw Marijke Dillen : De open jeugdinstelling De Markt in Mol wordt geconfronteerd met een overaanbod aan drugverslaafde, zwaar delinquente, illegale en ernstig gestoorde jongeren, terwijl in deze instelling normaal gezien met jongeren met minder zware dossiers wordt gewerkt. De geweldincidenten nemen toe, begeleiders worden zowel verbaal als fysiek bedreigd. De toestand is onhoudbaar, getuige daarvan de noodkreet van de maatschappelijke werkers.

Veertien van de 59 maatschappelijke werkers zitten intussen al thuis omdat ze hun werk niet meer aankunnen. De woordvoerder van het gemeenschappelijke vakbondsfront getuigt dat sterke opvoeders instorten en dat anderen zo bang zijn dat ze 's nachts geen oog meer dicht doen.

De jongeren in kwestie vertonen een absoluut gebrek aan respect, wat logisch is, aangezien ze weten dat de bestraffingsmogelijkheden in deze open instelling zeer beperkt zijn. De vrees bestaat dat het geweld zal escaleren en dat nog meer opvoeders in de toekomst zullen afhaken. De toestand zal niet vlug verbeteren : een jeugdrechter heeft twee dagen geleden nog twee boefjes moeten vrijlaten wegens plaatsgebrek in de gesloten en open instellingen.

Zal de minister van Welzijn deze situatie bij hoogdringendheid aanpakken en ervoor zorgen dat de maatschappelijke werkers weer met die jongeren kunnen werken die echt in een open instelling thuishoren ?

Mevrouw Veerle Declercq : Het is zorgwekkend dat het personeel massaal bezwijkt onder de werkdruk. Onze voornaamste zorg gaat uit naar de jongeren. Dergelijke persberichten zijn nefast voor de beeldvorming over jongeren in instellingen. Het is moeilijk om een duidelijke grens te trekken tussen jongeren in een problematische opvoedingssituatie en criminele jongeren. De enige uitweg is hen steeds opnieuw kansen te bieden. Wat zal de minister doen aan de problemen van het personeel ? Hoe zal zij de beeldvorming verbeteren ?

Minister Mieke Vogels : Ongeveer 85 procent van de jongeren in De Markt is geplaatst omwille van een problematische opvoedingssituatie. Het zijn geen gemakkelijke jongeren maar geen criminelen.

In Mol zijn twee instellingen : een halfopen, De Markt en een gesloten, De Hutten. De bewaking in De Hutten is strikter. De Markt heeft maar een enkele bezetting per leefgroep. Ik erken dus dat de opvoeders problemen hebben. Jarenlang is er te weinig geïnvesteerd. Nu zijn er al heel wat verbeteringen. Binnenkort zal er voldoende personeel zijn zodat de opvoeders de jongeren niet meer moeten opvangen tijdens de schooluren.

Het is de bedoeling dat jongeren, die niet thuishoren in deze instelling, doorverwezen worden naar de juiste opvang. Zo zijn er in Mechelen 10 plaatsen bijgekomen voor verslaafden. Ook in de psychiatrie komen er extra bedden.

De vraag van het personeel naar een dubbele bezetting in de halfopen instelling is terecht. Momenteel is het personeelsplan bijna klaar. Dat vormt de basis voor nieuwe aanwervingen. Op korte termijn zullen we opnieuw praten met de vakbonden. Nu al worden opvoeders van Everberg, waar momenteel maar vier jongeren zijn, doorgeschoven naar Mol.

Tot slot wil ik benadrukken dat een kind van elf jaar nooit in een gesloten instelling kan opgesloten worden. Het klopt dus niet dat er geen plaatsen meer waren in Everberg. We moeten ons afvragen of elk kind dat een misdrijf pleegt moet gebrandmerkt worden als zware crimineel. (*Applaus bij de VLD en AGALEV*)

Mevrouw Marijke Dillen : Het is niet mijn bedoeling alle jongeren te criminaliseren maar we mogen de ogen niet sluiten voor de werkelijkheid. Criminele jongeren horen niet thuis in halfopen instellingen. Dat brengt de hulp aan jongeren in een problematische opvoedingssituatie in het gedrang.

De jeugdrechter liet een jongen van veertien jaar vrij omdat er geen plaats meer was in een halfopen instelling.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik ben blij met de initiatieven. We moeten straffen en begeleiden waar nodig maar steeds nieuwe kansen bieden. Ik hoop dat we in de commissie preventieve maatregelen kunnen bespreken.

Minister Mieke Vogels : De jeugdrechter oordeelt of een jongere een gevaar voor de samenleving betekent. De minister en de overheid zijn niet verantwoordelijk voor die beslissing. Er was plaats in Everberg, dus zal de rechter geoordeeld hebben dat de jongere geen gevaar voor de samenleving was.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Akkoord over de verdeling van de radiofrequenties

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de Heer Keulen tot de heer van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het Akkoord betreffende de verdeling van de radiofrequenties.

De heer Marino Keulen : Het probleem van de verdeling van de radiofrequenties is een dossier dat we al twaalf jaar met ons meesleuren. Er werd onlangs een akkoord gesloten tussen de drie gemeenschappen. Kunt u duidelijkheid scheppen over wat punctueel is afgesproken en over de timing van de uitvoering ?

Minister Dirk Van Mechelen : Het was inderdaad reeds mijn voorganger, minister Weckx, die destijds een akkoord sloot met de Franse Gemeenschap. De voorbije jaren werd zeer intensief en met kennis van zaken aan het probleem voortgewerkt.

Op 5 september 2002 werd de basis gelegd voor het akkoord dat gisteren gesloten werd. Er werd bepaald dat van de 845 frequenties er 412 voor Vlaanderen gereserveerd worden. Daarvan gaan er 32 naar publieke omroepen en de rest naar commerciële zenders. Vlaanderen is reeds ver gevorderd in de coördinatie zodat niets de toekenning van de vergunningen voor de komende negen jaar nog in de weg staat. Hierdoor worden rechtszekerheid en luistercomfort een feit, en komt er tevens een einde aan de etherchaos die jarenlang heerste.

Betreffende de moeilijkheden bij de taalgrens kan ik melden dat de directionaliteit aanvaard werd. Dit houdt in dat we met een groot vermogen in de richting van Vlaanderen zullen kunnen uitzenden terwijl we de golven in de richting van de Franse gemeenschap zullen afschermen.

De drie gemeenschappen komen als overwinnaars uit dit akkoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandenbroecke en de heer Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

De heer Chris Vandenbroecke : Op zaterdag 26 oktober worden in Brussel de archieven van Eugène Delatte geveild. Zij bevatten honderden hoogst interessante stukken van de hand van architect Vandevelde die betrekking hebben op de Gentse universiteit. Het zou een ramp zijn indien deze historisch-culturele erfenis niet

in Vlaanderen zou blijven. Er bestaat inderdaad een grote interesse van buitenlandse instituten voor architectuur, met name in Duitsland.

Welke inspanning zult u doen opdat dit erfgoed niet verloren gaat ?

De heer Dany Vandenbossche : Mijn vraag sluit volledig aan bij de vraag van de heer Vandenbroeke. Welke initiatieven zult u nemen om deze erfenis in Vlaanderen te houden ?

Minister Paul van Grembergen : U vestigt zeer terecht de aandacht op dit erfgoed. Vermits het om een openbare veiling gaat hebben wij geen zicht op de andere belangstellenden. Er werden reeds afspraken gemaakt om een aantal loten binnen Vlaanderen te houden. Eens we die zekerheid hebben en ook weten om welke stukken het precies gaat kunnen ook afspraken gemaakt worden over de beheersvorm. We zullen er zeker voor zorgen dat de stukken ter beschikking van wetenschappelijk onderzoek zullen staan.

Om redenen van discretie kan ik nu niet verder ingaan over hoe we op de veiling aanwezig zullen zijn.

De heer Chris Vandenbroeke : Op hoop van zegen, wens ik u alle succes toe.

De heer Dany Vandenbossche : Ik heb hier niets meer aan toe te voegen. Ik waardeer de poging die u onderneemt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt.

De heer Eddy Schuermans : De werknemers van Philips Hasselt voeren vandaag actie. Ze vrezen immers dat ze hun job zullen verliezen nu het bedrijf voor de derde keer in anderhalf jaar tijd geherstructureerd wordt. De werknemers van de storage-afdeling zullen over acht weken weten of hun afdeling al dan niet blijft bestaan. De grootste afdeling van het bedrijf, de printafdeling, werd vorig jaar al overgedragen aan een Amerikaanse groep en ook daar zijn er herstructureringen in het vooruitzicht.

Dat is geen alleenstaand feit. In oktober werd een groot aantal collectieve ontslagen aangekondigd. Jonge afgestudeerden krijgen binnen dergelijke bedrijven geen kans meer.

In de Septembeerklaring, hier en in het federaal parlement, werd deze evolutie echter afgedaan als een klein economisch dipje. De parlementsleden die daarop commentaar durfden te geven, werden bestempeld als verzuurde mensen. Wij menen echter dat de regering in de bedrijven verzuurde mensen zal creëren indien ze hiertegen geen actie onderneemt. De regering stuurt graag zegebulletins de wereld in wanneer het goed gaat, maar nu blijft ze oorverdovend stil.

Welke actie wil de regering tijdens de komende acht weken ondernemen om de werkgelegenheid bij Philips Hasselt te behouden ?

Minister Jaak Gabriels : We mogen niet selectief zijn in onze berichtgeving. Er zijn inderdaad collectieve ontslagen, maar er zijn ook nieuwe investeringen die tot honderden bijkomende arbeidsplaatsen zullen leiden. In bepaalde sectoren, onder meer in deze van de ICT, zijn er problemen, maar dat is een wereldwijd verschijnsel. Dat kan niet aan de Vlaamse regering worden toegeschreven.

Voor het dossier Philips Hasselt hebben we contact opgenomen met de bedrijfsleiding in België en in Nederland om naar alternatieven te zoeken. We zijn nu volop bezig met de onderhandelingen. We willen een aantal belangrijke krachten in Vlaanderen betrekken bij het uitwerken van een alternatief. De vorderingen van deze onderhandelingen willen we echter niet voortijdig in de openbaarheid brengen. Discretie blijft nu

geboden. We zien dus niet lijdzaam toe hoe de werkgelegenheid in dit bedrijf verloren gaat.

Op een ogenblik als dit is het belangrijker het hoofd koel te houden en resultaten te boeken dan geruchten de wereld in te sturen die niet bewaarheid worden.

De heer Eddy Schuermans : We zijn niet blind voor de investeringen waarover de minister het heeft. Toch willen we opmerken dat afdankingen en sluitingen dit jaar voor het eerst sinds 1994 hebben geleid tot een daling van de werkgelegenheid.

We moeten inderdaad het hoofd koel houden. We mogen de mensen echter niet in de kou laten staan. De regering moet op korte termijn aan de betrokken werknemers het signaal geven dat er nog perspectieven zijn voor een hoogtechnologische bedrijvigheid als die van Philips Hasselt.

Minister Jaak Gabriels : Samen met werkgevers, werknemers en politici uit de Kempen volgen we de situatie op de voet en zoeken we naar alternatieven die zekerheid kunnen bieden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES

Gevolgen van de dotatievermindering voor gemeenschappen en gewesten

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Vandenbroeke en Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, respectievelijk over de vermindering van de dotatie van de federale overheid aan de gemeenschappen en gewesten, de weerslag hiervan op de inkomsten van de Vlaamse overheid en de roep naar meer fiscale autonomie en over de gevolgen van de dotatievermindering voor de begrotingsenveloppe.

Minister Van Mechelen zal antwoorden in de plaats van de minister-president.

De heer Chris Vandenbroeke : De goegemeente beschouwt het Vlaams Parlement als de praatbarak in Brussel, maar eigenlijk is dat geen probleem. In dit parlement moet de discussie gevoerd worden.

Bij de start van dit werkjaar werd al onderstreept dat de plenaire debatten moeten plaats vinden in de plenaire vergadering. Kort daarna werd in een vrije tribune, die ik erg gewaardeerd heb, de vraag gesteld welke stijl we dienen te hanteren in onze debatten, een emotionele Latijnse stijl of een meer onderkoelde.

Wij moeten echter vaststellen dat het Vlaams Parlement geen praatbarak is. Het is aan het verworden tot een slaapbarak. Er zijn geen debatten ten gronde en er is nauwelijks een agenda.

Nochtans staan we op een kruispunt van wegen. Nu moeten we de toekomst van Vlaanderen voorbereiden. Al te vaak wordt een goednieuwsshow opgevoerd. Men weigert zich echter te bezinnen over grote uitdagingen als de werkgelegenheid, de milieusanering of de voorbereiding van de kennismaatschappij, laat staan dat er voor deze opdrachten ook zou voorzien worden in voldoende begrotingsruimte. Er is een belangrijke hervorming van het hoger en het universitair onderwijs op til. Over het zogenaamde structuurdecreet, ook Bolognadecreet genoemd, is hier echter nooit een discussie ten gronde geweest.

Tijdens de zomerperiode stelde de SERV dat er bespaard moest worden a rato van 300 miljoen euro. Kort nadien was er een geheimzinnige nota van de minister-president waarin stond dat er 600 miljoen euro bezuinigd diende te worden. Tijdens een regeringsbijeenkomst werd er op een voormiddag 250 miljoen euro weggesneden uit de begroting. Uiteindelijk presenteerde de minister-president de Septemberverklaring als een goednieuwsshow : de begroting was in evenwicht, overeenkomstig de HRF-norm, met een serieuze reserve.

De minister-president had die cijfers nog maar pas uitgesproken of het Instituut van de Nationale Rekeningen (INR) stelde dat men zich had vergist over de parameters van de economische groei en over de inflatie. Er was bijgevolg een teveel aan dotaties doorgestort. Dat betekent dat 210 miljoen euro voor de Vlaamse begroting

van 2003 niet beschikbaar is.

Nadien deelde de federale overheid bovendien mee dat de deelstaten lineair moeten meebetalen voor de pensioenfondsen. Die factuur bedraagt 30 miljoen euro voor de eerstvolgende jaren.

Terwijl de regering en vooral de minister-president herhalen dat er nood is aan meer fiscale autonomie, is het duidelijk dat de federale overheid steeds meer intervenueert en de manoeuvreerruimte van Vlaanderen hypothekeert. De herziening van de vennootschapsbelasting door de federale overheid is daarvan een ander manifest voorbeeld. Omdat dat een neutrale operatie moet zijn, gaat men dat verhalen op de deelstaten. Concreet houdt dat in dat de heffingen niet meer aftrekbaar zijn. Meer dan 50.000 plaatsen in de textielsector dreigen daaraan ten onder te gaan evenals 8.000 plaatsen in de wasserijsector, en ook de ontluikende agro-industrie krijgt het enorm moeilijk. Voorts is de Aquafinfactuur van tientallen miljoen euro nog niet uitgeklaard en moet 40 miljoen euro van de Beaulieurekening teruggestort worden. We weten niet meer waar we staan.

De minister-president stelt voor om Vlaanderen te laten vertegenwoordigen in het INR. De vraag is of dat een oplossing is. Een ander voorstel is om artikel 75 van het Reglement te herzien en de Septemberverklaring af te schaffen of enkele weken te verdagen, omdat het INR pas einde september een inschatting van de dotaties maakt. Is dat de oplossing voor de pijnpunten? Volgens de minister-president volstaat een herziening van de budgetcontrole om te corrigeren wat Vlaanderen de voorbije jaren te veel heeft gekregen.

Ik opteer voor een andere oplossing: er moet een nieuwe begroting opgesteld worden. De minister-president pleit voor meer fiscale autonomie, maar zijn Vlaams Manifest is manifeste onzin, niet meer dan blufpoker: in werkelijkheid wordt die fiscale autonomie teruggeschroefd.

Waar is de euforie gebleven van september 1999, toen minister-president Dewael stelde dat er 160 miljard frank vrij besteed kon worden? Twee weken later was dat zelfs 200 miljard frank. We hebben die middelen niet meer. De begroting moet hertekend worden en gaat in het rood, terwijl de uitdagingen groot zijn. Ook intern nemen de spanningen toe. In september 2002 stelden de heren Sannen en Vermeulen, en ministers Vogels en Dua dat het gedaan moet zijn met weggeven en dat er geld nodig is voor solidariteit. Die spanningen zullen nu nog groter worden. Men kan niet blijven spreken over fiscale autonomie als Vlaanderen door de federale overheid monddood gemaakt wordt. Namens NV-A zal ik een met redenen omklede motie indienen. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De voorzitter: Ik heb een brief naar de parlementsleden geschreven met de vraag om de aanwezigheid in de commissie te optimaliseren. Ik protesteer tegen de uitspraak dat de maatschappelijke problemen in de commissies en in het parlement niet aan bod komen en dat dit een slaapparlement is. We hebben zelf beslist om de nadruk op het commissiewerk te leggen. Vorige week hebben de commissies de volgende thema's behandeld: de vrijmaking van de energiemarkt, de gemeentelijke inkomsten, de beheersovereenkomst met de VRT, het inburgeringsbeleid, het fiscaal statuut van milieuheffingen, Europa, het economische ondersteuningsbeleid, het Vlaamse jeugdbeleid, de kosteloosheid van het onderwijs en de recente stijging van de werkloosheid. Elk parlementslid kan deelnemen aan de commissievergaderingen, ook al is hij geen lid van die commissie. Als u dergelijke uitspraken doet, geeft u in feite kritiek op uzelf. *(Applaus bij de CD&V, de VLD en VU&ID)*

De heer Chris Vandenbroeke: Er wordt inderdaad hard gewerkt in de commissies, maar ik merk ook hoe weinig mensen dit belangrijke begrotingsdebat bijwonen. Begrijp me niet verkeerd: ook ik wil de rol van het Vlaams Parlement versterken en precies daarom wens ik me te verontschuldigen als ik al te kwetsend overkwam.

De voorzitter: Ik heb de indruk dat men de talrijke kansen om te debatteren steeds minder aangrijpt. Ik heb enkele voorstellen gedaan, maar die zullen pas slagen als iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt.

Ik wens geen plenair debat te voeren met evenveel aanwezigen als in een commissievergadering. Als dat zo blijft, moeten we op een andere en strengere manier sanctioneren dan nu het geval is? *(Applaus)*

De heer Filip Dewinter : Ik ben het grotendeels met u eens, maar ook de regering draagt een deel van de verantwoordelijkheid. Misschien zijn het onze minimale bevoegdheden die de indruk wekken dat we minder presteren, maar de agenda geeft ook de activiteitsgraad van de regering en de meerderheid weer.

Ten slotte stel ik vast dat minister-president Dewael niet aanwezig is bij dit zeer belangrijke debat. De regering moet beseffen dat de herwaardering van het parlement ook haar verantwoordelijkheid is. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : We mogen niet vergeten dat veel organisaties uit het middenveld op woensdag conferenties organiseren waarop ministers en parlementsleden uitgenodigd zijn. Het middenveld draagt dus ook een deel van de verantwoordelijkheid.

De heer Eric Van Rompuy : Ik was geschokt toen ik vernam dat de federale regering de dotatie voor de gewesten en gemeenschappen vanaf 2003 met 332 miljoen euro zou verminderen. Hoe is het immers mogelijk dat de federale regering 210 miljoen euro uit de Vlaamse begroting voor volgend jaar haalt nadat de Vlaamse regering haar begroting al heeft opgemaakt ? De federale begroting verlaagt de fiscale basis voor het berekenen van de dotatie aan de deelstaten en brengt zo haar eigen begroting in evenwicht.

De Vlaamse ministers maken zich steeds weer sterk dat het niet zo ver zal komen, waarop de federale regering de factuur toch doorschuift. Denk maar aan het Aquafindossier en het feit dat gewestbelastingen niet langer fiscaal aftrekbaar zijn. Binnenkort krijgen we ongetwijfeld ook de Beaulieufactuur gepresenteerd. De Vlaamse regering en het Vlaams Parlement staan onder voogdij van premier Verhofstadt en minister Vande Lanotte.

Ik weet al ongeveer wat minister Van Mechelen zal antwoorden. Hij zal dit probleem oplossen tijdens de begrotingscontrole dankzij het FFEU. Maar zo gemakkelijk zal hij er deze keer niet van afkomen.

De fiscale basis zal niet zo vlug meer stijgen. Komt deze begroting eigenlijk nog overeen met de waarheid ? Kloppen de groeihypothese's nog in de huidige economische situatie ? Bovendien is deze begroting al heel krap berekend. De begrotingscontrole wordt één grote besparingsoperatie ondanks de behoefte aan bijkomende middelen voor de wachtlijsten voor gehandicapten, de inburgering en het onderwijs.

De sociale partners voeren momenteel onderhandelingen over de economische problemen en de werkgelegenheid. Ze weten echter niet over hoeveel geld ze kunnen beschikken. De Vlaamse regering weet het evenmin en zal daarom tot de begrotingscontrole in april volgend jaar onmachtig blijven.

De Vlaamse regering verwijst naar de internationale situatie en haar gebrekkige instrumenten, maar ondertussen verklaart het VEV openlijk dat het moe wordt als het minister Landuyt moet aanhoren. En wie neemt minister Gabriëls nog ernstig ?

De internationale economische crisis past niet in de goednieuwsshow van deze paars-groene regering. Alles moet gratis zijn, de lasten worden verlaagd, het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft. Maar intussen loopt het fundamenteel mis met ons economische klimaat en kijkt de Vlaamse regering gewoon toe. Ze schaft de tewerkstellingssteun af en maakt van de expansiesteun een soort van loterij.

Wij vragen de Vlaamse regering om haar huiswerk over te doen. Deze begroting mist elke sociale dimensie. De sociale partners weigeren te onderhandelen over een tewerkstellingsakkoord, omdat de middelen daarvoor gewoon ontbreken. Het stoort de regering dat de tewerkstelling opnieuw uitgroeit tot een probleem, want daardoor wordt duidelijk dat alle middelen zijn opgesoupeerd. Niet het Vlaams Parlement slaapt, maar de Vlaamse regering. Zij helpt de beschikbare middelen om de economie aan te zwengelen, zoals Flanders Technology en de expansiesteun, gewoon om zeep.

De federale regering pleegt een hold-up op onze middelen, en wij zwijgen. Er vindt een fundamentele economische klimaatsverandering plaats, en de Vlaamse regering kijkt passief toe en wacht op betere tijden. De factuur zal na de verkiezingen worden gepresenteerd. Wij vragen de Vlaamse regering haar begroting te herzien en er een sociaal-economische dimensie in te brengen. Ik stel voor de zoveelste keer vast dat minister-president Dewael afwezig is bij een belangrijk debat. De Vlaamse regering moet nochtans dringend ter verantwoording worden geroepen. *(Applaus bij de CD&V)*

De heer Francis Vermeiren : De heer Van Rompuy doet de waarheid geweld aan door te zeggen dat het hem niet verwondert dat minister-president Dewael afwezig is. De minister-president is hier als hij hier moet zijn. De minister van Financiën is trouwens wel aanwezig en hij heeft al meermaals bewezen dat hij zijn dossiers grondig kent.

De twee vorige sprekers hielden hier één lange klaagzang, terwijl Vlaanderen op het vlak van welzijn en welvaart internationaal zeer goed scoort. Doemdenken helpt niet in deze tijden van internationale economische recessie.

De voorzitter : Als we de minister-president vragen om aanwezig te zijn, gaat hij daar steeds op in. De Vlaamse regering oordeelt trouwens soeverein welke minister het meest geschikt is om op een interpellatie te antwoorden.

De heer André Denys : De voorzitter heeft bij het begin van dit jaar een oproep gedaan om de plenaire vergadering te herwaarderen en ik ben het daarmee volledig eens. Het initiatief van de heren Van Rompuy en Vandenbroeke om deze interpellaties te houden, is daarom lovenswaardig. Hun uiteenzetting is echter ontgoochelend. Ze deden me denken aan de verklaring van de Tsjechische president Havel, die de politiek wil verlaten omdat hij het gevoel heeft in herhaling te vervallen.

De rel over de dotaties, de bespreking van de Septembeerklaring en de begrotingsbesprekingen geven steeds aanleiding tot hetzelfde liedje. Dit dossier hoort thuis in de begrotingsbesprekingen en ik pleit ervoor het begrotingsdebat zijn waarde te laten hebben. Ik heb een groot vertrouwen in minister Van Mechelen, die heeft aangetoond dat bij de begrotingscontrole steeds ruimte is voor bijstellingen en correcties.

Toch komen deze interpellaties op het juiste moment. Over zeer korte tijd komt immers het Overlegcomité samen waar zal worden gesproken over de financiën van de gemeenschappen en gewesten. Wij willen weten welk standpunt de Vlaamse regering daar zal verkondigen en willen de regering duidelijk maken wat onze verwachtingen zijn.

Wat is de oorzaak van deze dotatievermindering ? De oorzaak moet niet worden gezocht bij de gemeenschappen en de gewesten, die de financieringswet en het Lambermontakkoord goed hebben toegepast. De oorzaak moet ook niet gezocht worden bij de federale regering, want ook zij heeft de financieringswet en het Lambermontakkoord goed toegepast. De fout is in het verleden gebeurd, door mevrouw Demeester-De Meyer. (*Rumoer*)

Op 29 mei 1995 heeft zij een overeenkomst afgesloten met toenmalig federaal minister van Financiën Maystadt over de invulling van het begrip 'reële groei van het BNP', een invulling die determinerend is voor het bedrag van de dotaties.

Tegen het advies van het Rekenhof in ging zij ermee akkoord gebruik te maken van de cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Het Rekenhof stelde dat de ramingen van het Planbureau aanzienlijk kunnen verschillen van de definitieve cijfers van het NIS, die pas een jaar na het opstellen van de begroting beschikbaar zijn.

Bovendien wordt dat cijfer toegepast voor de latere begrotingsjaren en is er geen buffer om grote verschillen te compenseren. In de overeenkomst worden dus aanpassingen met terugwerkende kracht mogelijk, die de begrotingsjaren nadien belasten. Het is de slechtste overeenkomst ooit afgesloten door een Vlaamse regering.

Noch in de financieringswet, noch in de Lambermontakkoorden staan er argumenten die de federale overheid in het ongelijk stellen. De onderhandelingspositie in het Overlegcomité is dus belangrijk. De herziening van de overeenkomst van 1995 moet het eerste punt op de agenda zijn.

De heer Eric Van Rompuy : In 1995 legde Europa de ESER-berekening op, waardoor een en ander aangepast moest worden. In plaats van het BNP moest het BNI gehanteerd worden en alleen het NIS had daar betrouwbare cijfers over. Door deze technische aanpassing ontstond een zekere volatiliteit. Daardoor kreeg Vlaanderen vorig jaar overigens een bonus.

De vorige regering hanteerde de meesternorm, waarbij de uitgaven op basis van beleidskredieten een bepaald percentage mochten stijgen. Nu werkt men met betalingskredieten en de HRF-norm. Daardoor zijn er geen marges meer.

De heer André Denys : De meesternorm geldt voor de Vlaamse begroting. Ik heb het over de dotatie, gebonden aan de groei van het BNP.

Een tweede agendapunt op het overlegcomité moet de oplossing van de Aquafin-factuur zijn. Het kan niet dat men in Vlaanderen 21 procent en in Wallonië 6 procent moet betalen voor dezelfde publieke voorziening.

Ten derde moeten we de Franstaligen overtuigen van het belang van een grotere fiscale autonomie. Daardoor zullen discussies over de cijfers wegvallen want de groei zal automatisch verrekend worden door de opbrengst van de eigen fiscaliteit.

Het Overlegcomité is dus belangrijk en we zullen de Vlaamse regering steunen door het indienen van een motie met de drie essentiële agendapunten. Door de overeenkomst van 1995 bevindt zij zich immers in een zwakke onderhandelingspositie. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Herman De Reuse : De overeenkomst van 1995 brengt de regering niet in een zwakke onderhandelingspositie. Vlaanderen beschikt over voldoende troeven, namelijk economische en financiële macht. Het essentiële probleem is dat Vlaanderen middelen geeft aan Wallonië. Nog steeds ontstaan er nieuwe transfers. De vermindering van de vennootschapsbelasting ten koste van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen is daar een voorbeeld van. Onze ondernemingen hebben niet alleen een fiscaal nadeel, maar moeten ook voldoen aan veel strengere normen dan Waalse bedrijven.

Vlaanderen is steeds als verliezende partij uit onderhandelingen gekomen. Zo ging de Vlaamse regering in 1994 akkoord met een financiële bijdrage van de deelgebieden voor de pensioenen van de ambtenaren. Nu wil men de landsdelen evenveel laten betalen. Goed beleid wordt dus niet meer beloond. En nu zal Vlaanderen dus ook nog 8 miljard frank minder dotaties ontvangen. Wat doet de Vlaamse regering daartegen ?

Deze zogenaamde avant-première van het begrotingsdebat zou kunnen vermeden zijn door een correct optreden van de Vlaamse regering. Deze regering schiet hierin te kort, ze reageert zelfs niet als ze dingen ziet gebeuren die niet door de beugel kunnen. Beaulieu was bijvoorbeeld altijd ingeschreven in de Vlaamse begroting, zodat het tegoed aan Vlaanderen toekwam. Plots verschijnen die cijfers in de federale regering. Vlaanderen laat na hierop te reageren.

Bij het vrijmaken van de energiemarkt betaalt Vlaanderen andermaal de rekening. Het financiële onevenwicht tussen de gewesten, een gevolg van een verschil in timing van die liberalisering, moet kunnen opgelost worden in het kader van de Belgische staat. Indien dit onmogelijk blijkt moeten we achter die Belgische staat definitief een punt zetten.

Iedereen reageert positief op het feit dat de Vlaamse fiscale autonomie tot 25 procent gestegen is. We gaan erop vooruit, zegt men. Maar in feite staan we nergens : er is fiscale autonomie, of er is er geen. Meer dan 50 procent is een minimum. Wat mij betreft zelfs in een totaal zelfstandige staat. Het is duidelijk dat Vlaanderen niets in de pap te brokken heeft, en dat het steeds opnieuw de federale overheid is die de beslissingen neemt. Wij worden gepaaid met toekomstige onderhandelingen en in afwachting daarvan moeten we wat minder meer betalen, dat is het eeuwige drama.

De heer Denys zegt dat wij ons tegenover de federale overheid niet arrogant mogen opstellen. Daarin heeft hij gelijk, maar we moeten wel zelfbewust en zelfzeker zijn. Het zijn duidelijk de Vlamingen, die tenslotte 60 procent van de bevolking uitmaken, die de hele zaak recht houden. Dus mogen zij ook hun eisen stellen. Dát is mijns inziens democratie. Vlaanderen hoeft niet gedwee te aanvaarden wat de federale regering oplegt. (*Applaus bij het VB*)

Minister Dirk Van Mechelen : Het tijdschema in de behandeling van de begroting werd steeds gerespecteerd.

De gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit schrijft voor dat de minister van Financiën de begroting uiterlijk op 31 oktober moet indienen. Om deze einddatum te halen begonnen wij reeds in juni en juli met het voorbereidende werk. Daar ging overigens het getal van 600 miljoen euro circuleren. Het proces liep uit op het begrotingsconclaaf van september. De Vlaamse regering neemt haar verantwoordelijkheid wanneer het nodig is, niet eerder en niet later.

België verbond zich tot het Europese stabiliteitsprogramma, dat als doel heeft de uitstaande staatsschuld via begrotingsoverschotten versneld af te bouwen. Vlaanderen alleen zorgt ervoor dat België deze koers kan aanhouden. Maar is dat een motief om haar te verlaten ?

De federale overheid rapporteert hierover tweemaal per jaar aan Eurostat; een keer eind maart en een tweede keer eind september. Deze gegevens, die aan Eurostat worden geleverd door de nationale bank, worden tevens door het INR gebruikt als basis voor hun prognoses betreffende de economische begroting en voor de vaststelling van de BNI-parameters van de voorbije jaren.

De berekening van onze middelen wordt bepaald door enerzijds de Belgische financieringswet en anderzijds artikel 4 van de overeenkomst van 1995 tot vaststelling van de definitieve parameters voor de voorbije begrotingsjaren.

Artikelen 33 en 47 van de eerstgenoemde wet bepalen dat wij, in afwachting van de definitieve vaststelling, moeten werken met de parameters uit de economische begroting. Die werd vastgelegd op 6 september. De Vlaamse regering heeft de begrotingswerkzaamheden afgerond op 15 september en bekrachtigd op 18 september.

Op 27 september gebeurt iets merkwaardigs : er vinden twee vergaderingen plaats die inhoudelijk haaks op elkaar staan. Terwijl op de ene vergadering tot de herziening van de BNI-parameters beslist wordt, bevestigt men op het kabinet-Vande Lanotte dat de parameters van de economische begroting gehandhaafd blijven.

De Vlaamse begroting werd dus opgesteld volgens alle geldende regels en gegevens van dat ogenblik. Vlaanderen was zelfs dermate voorzichtig dat het ervoor opteerde in de uitgavenbegroting slechts rekening te houden met een BNI-parameter van 2 procent, en niet die van 2,4 procent uit het economische budget van 6 september. Ik wijs erop dat de parameters worden vastgesteld door een wetenschappelijk comité waarin geen gewest- of gemeenschapsvertegenwoordigers zitting hebben.

Het moge duidelijk zijn dat de beslissing van het INR zware repercussies heeft op de Vlaamse begroting. De afwijkingen zullen niet tot terugvorderingen leiden, maar hebben wel tot gevolg dat de opstap voor de begroting 2003 lager wordt.

De heer Eric Van Rompuy : Officieel is er inderdaad geen sprake van een terugvordering. De federale regering wekt de indruk van een neutrale operatie, terwijl ze Vlaanderen eigenlijk acht miljard afhandig maakt. De financieringsbasis verlaagt immers.

Minister Dirk Van Mechelen : Er werd gehandeld volgens de regels van de bijzondere financieringswet. Het probleem ligt hierin dat er nu een bruuske stap moest gezet worden, terwijl daar vroeger nooit enige aanleiding toe bestond. Als we de curve tussen 1994 en 1998 bekijken, is die constant en is er nergens sprake van plotse schommelingen.

Heeft dat iets te maken met de omschakeling van de ESER-79- naar de ESER-95-methodologie ? Dat wordt onderzocht. Op dit ogenblik kan echter niemand op deze vraag antwoorden. Het voordeel van de ESER-95-methodologie is dat men sneller dan vroeger, namelijk binnen de vier jaar, komt tot een definitieve afrekening van de parameters.

Tot nu toe kan niemand me vertellen waarom er voor 2000 en 2001 een dergelijke discrepantie is tussen de semi-officiële parameters zoals die de voorbije jaren werden ontwikkeld, en de nieuwe vaststelling op 27 september jongstleden door het Instituut voor de Nationale Rekeningen.

De heer Vandenbroeke vroeg naar de samenstelling van de wetenschappelijke commissie. Hij vroeg zich af wie er over de parameters kan beslissen en op basis waarvan. De wet van 21 december 1994 bepaalt dat de INR wordt bestuurd door een raad van bestuur die bestaat uit zeven leden van wie er vier van rechtswege zijn aangesteld, namelijk de secretaris-generaal van het federale ministerie van Economische Zaken, de gouverneur van de Nationale Bank, de commissaris van het Planbureau en de directeur-generaal van het NIS. Deze drie instellingen stellen ook nog drie andere leden aan. Die zeven mensen beslissen dus over de parameters.

Sedert 1996 worden waarnemers van gewesten en gemeenschappen uitgenodigd op de vergadering van de wetenschappelijke commissie. Op de vergadering van 27 september was echter niemand uitgenodigd. De Vlaamse ministerraad heeft beslist deze zaak aanhangig te maken bij het interministerieel comité. Ze werd daarin gesteund door de andere gewesten en gemeenschappen.

Er is niet alleen een discrepantie in de afrekening van de parameters, ook de spanning tussen het BNP en het BNI groeit. Meestal ligt die spanning tussen de 0,1 en de 0,2 procent, maar nu bedraagt ze 0,6 procent. Er is namelijk niet alleen een verlaging van het BNP, maar ook een verhoogde verlaging van het BNI. Tijdens de vragenrondes met de Nationale Bank heeft niemand me daarop een antwoord kunnen geven.

De heer Van Rompuy stelt dat we onze begroting moeten aanpassen. Ik ben echter niet bereid om op basis van deze herziening van de parameters de Vlaamse begroting voor een bedrag van 18,8 miljard euro of 202 miljoen Belgische frank aan te passen. Ik meen dat we veeleer de discussie moeten aangaan over die parameters. Ik kan niet akkoord gaan met het argument van de Nationale Bank dat men gebruik heeft kunnen maken van de definitieve basisgegevens. We moeten dit onderzoeken in een technische commissie, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de gewesten en de gemeenschappen. Vervolgens moeten de knopen worden doorgemaakt op politiek niveau.

Op de vraag van de heer Denys zou ik willen antwoorden dat we de ESER-95- berekeningsmethode moeten analyseren. Het akkoord van 1995, dat gebaseerd was op de ESER-79-methode, heeft nooit voor problemen gezorgd. ESER-95 leidt echter tot spanningen die niemand voorzien had. Ik denk dan ook dat we de overeenkomst van 1995 opnieuw moeten bekijken en dat we zullen moeten op zoek gaan naar een nieuw systeem. De gemeenschappen komen nu immers in een onmogelijke situatie terecht. Door de aanpassing van de parameters hebben ze een wisselende dotatie, terwijl hun uitgaven die hoofdzakelijk bestemd zijn voor lonen, recurrent zijn en in stijgende lijn gaan.

De heer Eric Van Rompuy : Minister Van Mechelen stelt dus dat de Vlaamse regering deze berekening voorlopig niet mag aanvaarden en dat ze de middelen dient te handhaven die ze in september kon verwachten. De federale begroting is echter gebaseerd op de veronderstelling dat dit bedrag van 322 miljoen euro of 8 miljard Belgische frank niet wordt doorgestuurd naar de deelstaten. Dat betekent dat één van beide begrotingen kaduuk is, wie er ook gelijk krijgt.

Het probleem wordt verschoven naar de begrotingscontrole van maart of april volgend jaar. Tegen die tijd is het wellicht gedaan met de federale regering. Nu wordt er aan het Vlaams Parlement echter een begroting voorgelegd waarvoor er op federaal niveau geen geld is. Eens de rijksmiddelenbegroting is goedgekeurd, beschikt de Vlaamse regering immers over geen enkel instrument om daartegenin te gaan.

Minister Dirk Van Mechelen : De heer Van Rompuy vergist zich. De begroting van de Vlaamse regering is opgemaakt op basis van de economische begroting van 6 september. We zitten dus in een orthodoxe begrotingsstrategie. Als lid van het Vlaams Parlement deelt de heer Van Rompuy wellicht het uitgangspunt dat we vertrekken van de economische begroting van 6 september. Over deze vreemde herziening van de definitieve parameters voor 2000 en 2001 moeten we het debat ten gronde aangaan. Bij de budgetcontrole van de federale of van de Vlaamse regering zal men daarvan de consequenties moeten dragen. Daarin ben ik het eens met de heer Van Rompuy.

Ik weiger echter de begroting te wijzigen op basis van wat er gebeurd is op 27 september. Dan zou de heer Van Rompuy wellicht zeggen dat we een knieval doen voor de federale regering. We hebben deze kwestie, samen met drie andere dossiers, aanhangig gemaakt bij het overlegcomité.

Ook voor het Aquafindossier moet een definitieve oplossing worden gevonden. De federale regering wil

eenzijdig de btw-aangifte van 6 procent herzien vanaf 1 januari 1993. Op 11 januari 2002 is er een vordering gesteld voor de periode waarin de heer Van Rompuy bestuurde. Wij proberen daartegen verzet aan te tekenen. Op basis van de courante rechtspraak kunnen we ervan uitgaan dat er voor deze claim geen problemen zullen rijzen. Door het schrijven van de federale administratie voor btw moeten we vanaf die datum echter wel 21 procent aanrekenen.

Bij iedere factuur stellen we dan ook een vordering in tegen de federale regering. Deze eenzijdige beslissing van de federale regering kunnen we niet aanvaarden, zeker niet op een ogenblik dat iedereen zich bewust is van de noodzaak van milieusanering en van de strijd tegen de wateroverlast. Als het moet kunnen we lang blijven onderhandelen, ook met de federale regering.

Intussen is de minister van Leefmilieu klaar met een herwerking van het aanrekeningsstelsel van de investeringen in waterzuivering, waardoor dit in het stelsel van de aftrekbaarheid zou terechtkomen, wat ik eigenlijk zou willen voorkomen. De Vlaamse regering heeft aan de federale regering een dading gevraagd in het Aquafindossier. Overigens heeft de premier inmiddels op een persconferentie gezegd dat er versneld een oplossing moet komen voor het probleem van de wateroverlast.

In het Beaulieu-dossier heeft de voorzitter van dit parlement belangrijke stappen gezet in de tijd toen hij minister van Economie was. Op 21 juli 1989 heeft de Vlaamse regering de opdracht gegeven de NV Beaulieu Kunststoffen te dagvaarden. Het ging om een bedrag van 725 miljoen Belgische frank, de inbreng van een dochtermaatschappij van de NIM. Dat bedrag is de basis van de hoofdclaim van vandaag.

Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 22 februari van dit jaar bepaald dat een bedrag van 25,18 miljoen euro moet terugbetaald worden. Deze som staat op een geblokkeerde rekening. Het Vlaams Gewest heeft trouwens de advocatenkosten voor heel de procedure betaald, een bedrag van 26.565 euro. Wij menen dat dit geld uitsluitend de Vlaamse regering toekomt. Het werd vroeger al ingeschreven in het Hermesfonds en ook nu hebben we het ingeschreven in de Vlaamse begroting. We zullen het overlegcomité vatten met een nota over deze kwestie.

In de aanloop naar de federale verkiezingen zullen we de kwestie van de fiscale autonomie niet uit de weg kunnen gaan. Waals minister Van Cauwenberghe vraagt onze steun in het dossier van de vaststelling van de definitieve parameters, omdat de huidige parameters nadelig zijn voor de gemeenschappen en de gewesten. We hebben hem echter geantwoord dat hij ons nooit gesteund heeft in het dossier van de fiscale autonomie. Minister-president Dewael heeft in zijn schriftelijke antwoord aan de heer Vancauwenberghe gezegd dat men een keuze dient te maken. Ofwel moet men proberen om minder afhankelijk te worden van dotaties. Dat geldt zeker voor de gemeenschappen, die loongevoelig zijn. Ofwel moet men proberen de fiscale autonomie te versterken. Het debat over deze kwestie zal volgende maand gevoerd worden.

Het Vlaams Parlement kan op dit vlak zeker een bijdrage leveren. Fiscale autonomie gaat niet alleen over procenten of over het verhogen van de inkomsten. De fiscaliteit kan gebruikt worden als een beleidsinstrument. Een recent voorbeeld is de tijdelijke verlaging van de schenkingsrechten met de bedoeling de geïmmobiliseerde bouwgronden op de markt te brengen. Zo kunnen we verhelpen aan een deelprobleem van de ruimtelijke ordening. Deze morgen hebben we een eerste bespreking gehad van het rapport over de impact van de gezinsdimensie op de Vlaamse financiën, een rapport dat de commissie voor Financiën had gevraagd. Daaruit blijkt dat we goed werk kunnen leveren als we met deze zaken rekening houden.

De heer Eric Van Rompuy : U stelt dat de Vlamingen inzake fiscale autonomie momenteel een betere onderhandelingspositie hebben dan de Franstaligen. Vlaanderen vraagt meer middelen, want het zal bepaalde middelen verliezen. Verder weten de Franstaligen zeer goed dat het huidige dotatiesysteem voor hen veel voordeliger is dan de fiscale autonomie gebaseerd op de personenbelasting. Ze hebben daarom geweigerd om meer autonomie te geven in de personenbelasting. Vlaanderen int meer dan 60 procent van de personenbelasting. Bij fiscale autonomie gebaseerd op die belasting zou Vlaanderen 35 miljard frank meer krijgen dan momenteel het geval is.

De heer Van Cauwenberghe zegt al weken in de Franstalige pers dat hij het geld hoe dan ook wilt. De Vlaamse regering zegt dat niet. Als u nu stelt dat hij bereid is om te onderhandelen over meer fiscale autonomie, dan

begrijpt u niets van de strategie van de Franstaligen.

Minister Dirk Van Mechelen : Dat is zeer simplistisch. Ofwel bestaan de bijzondere financieringswet en het akkoord van 1995 niet meer; ofwel moeten zij uitgevoerd worden. Vlaanderen zal daarin slagen. De Franse Gemeenschap kan evenwel op geen enkele manier het traject dat vastgelegd is in het akkoord van december 2000 met betrekking tot het stabiliteitspact, uitvoeren. We zullen sneller rond de tafel zitten dan sommigen denken. Het middel van de stijgende invloed van de fiscale capaciteit die nu in de financieringswet staat, zal de volgende jaren sterk in het voordeel van Vlaanderen spelen. Daardoor zullen we de middelen krijgen die we wensen. We zullen dat bij de discussie over de begroting aantonen.

De bespreking van de rekeningen is eigenlijk veel interessanter dan die van de begroting. Met de rekeningen kan men aantonen dat Vlaanderen een zeer degelijk budgettair beleid voert. Men dient te stoppen met het doemdenken dat alles zal mislopen. De Vlaamse regering heeft bewezen bij de budgetcontrole 2002 dat ze verantwoordelijkheid neemt als het nodig is en eventueel recurrente maatregelen neemt.

Met betrekking tot de SERV-besprekingen komt het erop neer dat we ofwel op de klassieke manier voortwerken met enveloppes ofwel dat we de sociale partners vragen om voorstellen te doen. Het is onze plicht om na te gaan hoe we die honoreren. We zullen die uitdaging aangaan. Eerst geld geven en vervolgens zien wat we zullen doen, is geen goede manier van werken. Vlaanderen heeft zoiets niet nodig om door de economische crisis te geraken. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Eric Van Rompuy : In een periode met een dalende werkloosheid en een terugval van de technologie is het vreemd dat de regering geen voorstellen doet, maar dat wel vraagt aan de sociale partners. De regering neemt haar verantwoordelijkheid niet en toont haar onmacht. Ze beschikt niet over de nodige middelen om de juiste instrumenten te gebruiken.

De waarheid mag niet gezegd worden, met name dat er economische problemen zijn.

Minister Dirk Van Mechelen : Het zou interessant zijn om een actualiteitsdebat te voeren over het economische klimaat en de maatregelen die werden of worden genomen.

Zo zijn er bijvoorbeeld de maatregelen om de automobielassemblage in Vlaanderen op een efficiënte manier te ondersteunen waardoor bedrijven het aantal arbeidsplaatsen hebben kunnen behouden of zelfs kunnen uitbreiden.

Met de telecombedrijven die in moeilijkheden zijn gekomen, hebben we besprekingen gevoerd. Het is onjuist om te stellen dat de Vlaamse regering de problemen niet aanpakt. Ik daag u uit om ons daarover te interpellieren en we zullen u van antwoord dienen.

De heer Francis Vermeiren : We zijn absolute voorvechters van correcte informatie. De bevolking weet waarover het gaat en kan analyseren. Dat is evenwel nog iets anders dan alles zwartgallig voor te stellen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer De Roo, mevrouw Demeester-De Meyer en de heer Van Rompuy, door de heer van den Abeelen, door de heer De Reuse en door de heer Vandenbroeke werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 25 oktober 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VERZOEKSCHRIFT

Samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende de samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever : Het verzoekschrift gaat over de plaatsing van een kind in een pleeggezin. De problemen betreffen de onderlinge relaties tussen het kind, de biologische en de pleegouders, en de rechten en plichten evenals de positie van de pleegouders. De conclusie van de commissie is dat die relaties verder onderzocht moeten worden en dat op het federale vlak werk moet gemaakt worden van een statuut voor pleeggezinnen. Op het Vlaamse niveau dient te worden nagegaan welke inspraakmogelijkheden pleegouders kunnen hebben.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag. (*Instemming*)

HULDE

De voorzitter : Het is vandaag de laatste keer dat wij de heer Laverge in ons midden hebben. Bij brief van 10 oktober 2002 deelt hij inderdaad mee dat hij om persoonlijke redenen zijn ontslag aanbiedt als Vlaams volksvertegenwoordiger vanaf 5 november 2002.

Zeventien jaar, Jacques, hebt u deel uitgemaakt van onze parlementaire assemblee. In het begin was dat nog met een federaal mandaat. Bij de verkiezingen van 1985 werd u in het kiesarrondissement Kortrijk-Ieper verkozen tot senator en dat bleef u tot 1995. In dat jaar hadden voor de eerste maal afzonderlijke verkiezingen plaats voor het federale parlement en voor het Vlaams Parlement. U koos resoluut voor de Vlaamse bevoegdheden. Uw bijzondere belangstelling voor de economie zal daar wel niet vreemd aan zijn.

Na de wetenschappelijke richting te hebben doorlopen aan het Sint-Jozefsinstituut in Kortrijk, behaalde u het licentiaatsdiploma in de handels- en financiële wetenschappen aan de universiteit van Antwerpen en volgde u nog een opleiding in de economische en politieke wetenschappen aan de Sorbonne in Parijs. Daarna profileerde u zich als bestuurder van vennootschappen.

Het verwondert mij dan ook niet dat u van meet af aan vast lid was van de commissie voor Economie en Werkgelegenheid en dat u daarvan als voorzitter van 1988 tot 1995 bovendien zeven jaar lang de drijvende kracht was. Ik heb u goed gekend als voorzitter van de commissie Economie toen ik van 1988 tot 1992 Vlaams minister voor Economie was.

Toen het Vlaams Parlement in 2000 een onderzoek instelde naar de toekenning van de scheepskredieten, kon de commissie van onderzoek alvast op uw medewerking rekenen.

Die actieve en ondernemende ingesteldheid willen u en uw fractie nu gaan uitdragen in Vlaanderen. Uzelf vond het in het begin van dit jaar alvast onaanvaardbaar dat werklozen een aangeboden werk weigeren.

Toch zag u werkgelegenheid en economie niet als een eiland, maar plaatste u die bekommernissen in een breder perspectief. Zo was u van 1985 tot 1989 vast lid van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud, een beetje de omgrenzing van het economische initiatiefrecht, als ik mij zo mag uitdrukken, of is het de andere kant van dezelfde medaille ? Anderzijds in een kleine economie zoals de Vlaamse noodgedwongen aangewezen op het buitenland wil ze niet verworden tot een achtergebleven autarkie.

Die Europese en internationale context brachten u van 1988 tot 1992 in de Raadgevende Parlementaire Beneluxraad en daarna tot 1995 in de assemblee van de West-Europese Unie en in de parlementaire vergadering van de Raad van Europa. Sinds 1995 bent u vast lid in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Als plaatsvervangend lid springt u uw collega's geregeld bij in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en, hoe kan het ook anders voor de gewezen voorzitter van KV Kortrijk, in de commissie voor Sport.

Tot slot bent u nog voorzitter van onze commissie voor Vervolgingen. Daar hebt u geen zware dagtaak aan en dat is maar goed ook.

Voor dat alles hebt u zich al die jaren onvermoeibaar ingezet. Daarvoor betuig ik u namens alle collega's en alle Vlamingen mijn oprechte dank. Daarvoor wens ik u en de uwen nog vele jaren een welverdiende rust en een goede gezondheid toe.

Het ga u goed. (*Applaus*)

De heer Francis Vermeiren : Ik richt me emotioneel tot de heer Laverge die ik door zijn werk in verschillende parlementen heb leren waarderen als mens, collega, partijgenoot en parlementslid. Collega Laverge is er als typevoorbeeld van de sociaal voelende liberaal in geslaagd welvaart en welzijn te combineren. (*Applaus*)

De heer Jacques Laverge : Toen ik in 1976 als fractieleider begon in de Kortrijkse gemeenteraad, had ik nooit durven denken dat ik goed 25 jaar later afscheid zou kunnen nemen van de politiek als Vlaams Parlementslid. De woorden van dank bij mijn afscheid doen deugd. Mijn bijdrage aan de Vlaamse politiek is blijkbaar niet onopgemerkt gebleven en daar was het mij in 1976 om te doen.

Ik heb het in de lokale, provinciale en nationale politiek altijd opgenomen voor de Vlaamse ondernemer. Niet omdat ik daar iets bij te winnen had en evenmin op grond van een verouderd politiek dogma, maar wel omdat de bedrijfsleiders de motor van de samenleving zijn. Ze zorgen voor welvaart, welzijn, werkgelegenheid, economische groei, overheidsinkomsten, dynamiek en vooruitgang. Vanuit deze visie heb ik altijd geprobeerd om de Vlaamse ondernemers een stem te geven in de politiek.

Omdat de individuele belangen van de Vlaamse ondernemer verbonden zijn met de collectieve belangen van onze maatschappij, heb ik er nooit moeite mee gehad het op te nemen voor de Vlaamse bedrijfsleiders. Werkgevers en werknemers zijn bovendien geen tegenstanders. Het zijn medestanders die elkaar aanvullen. Beide zijden hebben baat bij een gezamenlijk optreden.

Vlaanderen dankt zijn welvaart niet aan olie of gas, maar wel aan dagelijks hard werken. Het is niet omdat Vlaanderen inmiddels een toppositie heeft bereikt dat het op zijn lauweren kan rusten. Omdat de welvaartsstaat niet onder zijn eigen gewicht zou bezwijken, moeten we onze welvaart dagelijks verdienen.

Ik roep u allen op te blijven vechten voor de Vlaamse ondernemers. Zij hebben Vlaanderen immers gemaakt tot een plaats waar het goed is om te leven, werken en ontspannen. Als we de ondernemers alle kansen geven om een positieve bijdrage te leveren aan onze maatschappij, kunnen we Vlaanderen nog beter maken. Daarom herhaal ik mijn oproep om een debat te voeren over een ruim ondernemerschap in Vlaanderen.

Mijn strijd voor het Vlaamse ondernemerschap is nauw verwant aan mijn tweede bekommernis : mijn regio verdedigen. Zuid-West-Vlaanderen is de meest ondernemende regio in Vlaanderen. Ik heb de stem van mijn regio altijd laten horen omdat ik nooit verborgen heb dat ik een West-Vlaming, een Kortrijkzaan ben. Mijn regio is belangrijk voor Vlaanderen.

Ik heb altijd geprobeerd mijn principes trouw te blijven en hoop dat ik daarin geslaagd ben. Van één ding ben ik zeker : ik ben trots dat ik dat in het Vlaams Parlement heb kunnen doen. Ik dank mijn fractiegenoten, alle andere leden en iedereen met wie ik nauw heb samengewerkt. Het was een waar genoeg deel te mogen uitmaken van het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

AANPASSING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

Bespreking en stemming

De voorzitter : Aan de orde is de aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris : Het gaat hier enkel om een tekstwijziging met betrekking tot de rekenplichtige kassier.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

- *De aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

VOOR HERZIENING VATBARE BEPALINGEN VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

Bespreking en stemming

De voorzitter : Aan de orde zijn, overeenkomstig artikel 15.5 van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat, de voor herziening vatbare bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris : De lijst van voor herziening vatbare bepalingen werd op de banken rondgedeeld. Ik hoop dat hij door de vergadering wordt goedgekeurd.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

- *De door het Bureau aangewezen bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat worden bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 6 november 2002 om 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 17.00 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Hilde De Lobel, Ann De Martelaer, Jean Geraerts, Julien Librecht, Jo Vermeulen, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Dirk Holemans, Freddy Sarens, Jacques Timmermans, Luc Van den Brande, Paul Wille : buitenslands ;

Brigitte Grouwels : ambtsverplichtingen ;

Jan Penris : familieverplichtingen.

